

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 251

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 noiembrie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 16 din 7 februarie 1995.....	1-3	778.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector.....
Decizia nr. 87 din 3 octombrie 1995.....	3-4		8-12
★			
Decizia nr. 37 din 29 martie 1995.....	4-5	855.	— Hotărâre pentru aplicarea prevederilor art. 22 din Legea nr. 55/1995 cu privire la privatizarea societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură de tip „Agromec”, „Servagromec” și „Agroservice”.....
Decizia nr. 84 din 26 septembrie 1995.....	5-6		12-15
★			
Decizia nr. 79 din 14 septembrie 1995.....	7		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 16*) din 7 februarie 1995

Antonie Iorgovan — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Miklós Fazakas — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 și 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, invocată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia în Dosarul nr. 706/1994 al Curții de Apel Alba Iulia, constată următoarele:

Curtea de Apel Alba Iulia, prin Încheierea din 18 noiembrie 1994, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și 19 din Legea nr. 29/1990, invocată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia. Aceasta susține că art. 11 din legea menționată este neconstituțional, deoarece prin acesta se stabilește că instanța poate să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea administrativă să emită un act administrativ ori să libereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, precum și să se pronunțe asupra daunelor materiale și morale, dar nu se corotește și recunoașterea de către instanță a dreptului, inclusiv a dreptului de proprietate, deși acest drept este prevăzut atât

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 87 din 3 octombrie 1995, publicată în continuare la pag. 2.

prin art. 48 din Constituția României, cât și prin art. 1 din Legea nr. 29/1990. În ceea ce privește art. 19 din Legea nr. 29/1990, care dispune că legea se aplică numai actelor administrative emise ulterior intrării sale în vigoare, este considerat, de asemenea, neconstituțional, deoarece contravine prevederilor art. 48 din Constituție coroborate cu art. 20 și art. 41 din legea fundamentală, prin aceea că aduce atingere drepturilor conferite persoanelor prin art. 48, inclusiv protecției dreptului de proprietate, ocrotit în mod egal, indiferent de titular, potrivit art. 41 alin. (2), iar o eventuală competență a judecării cauzelor care vizează acte administrative anterioare legii de către instanțele civile ar determina aplicarea taxelor de timbru, prevăzute pentru aceste cauze, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 20 din Constituție și celor ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit căruia „toate persoanele sunt egale în fața legii și au dreptul la o ocrotire egală din partea legii”.

Pârătul, Consiliul Județean Alba, prin reprezentant, susține că în acțiunile de contencios administrativ trebuie întrunite condițiile prevăzute la art. 5 și 19 din Legea nr. 29/1990, acest din urmă text avându-și rațiunea în aceea că actele emise anterior datei de 8 decembrie 1990 cad sub incidența Legii nr. 1/1967.

Reprezentantul intervenientei, Societatea Comercială „Parc” — S.R.L. Alba Iulia, arată că excepția vizează un act administrativ pentru care nu a fost realizată procedura prealabilă.

Curtea de Apel Alba, după solicitarea Curții Constituționale, comunică opinia sa în sensul că dispozițiile art. 11 și 19 din Legea nr. 29/1990 nu contravin prevederilor art. 150 alin. (1), art. 48 și art. 135 din Constituție. Cu privire la art. 19, se mai precizează că, deși Legea nr. 29/1990 este anterioară Constituției, prin consacarea în acest text a principiului neretroactivității, nu contravine Constituției, care consacră în mod expres acest principiu.

Deși Legea nr. 29/1990 este anterioară Constituției, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate, din moment ce pe baza ei s-au stabilit raporturi după data intrării în vigoare a Constituției, iar instanța chemată să aplice legea apreciază că ea nu contravine Constituției. Pe de altă parte, este de reținut că Legea nr. 29/1990 a fost modificată în mod expres, după intrarea în vigoare a Constituției din 1991, prin Legea nr. 59/1993 și deci nu se mai pune problema abrogării, ci a constatării constituționalității sau neconstituționalității.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 11 din Legea nr. 29/1990, „instanța, soluționând acțiunea, poate, după caz, să anuleze, în total sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea administrativă să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris. Instanța este competentă să se pronunțe și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării”.

Soluțiile prevăzute de text sunt în concordanță cu obiectivele contenciosului administrativ stabilite prin art. 48 alin. (1) din Constituție și art. 1 din Legea nr. 29/1990, deoarece este vorba de invocarea vătămării unui drept printr-un act administrativ. Dacă instanța constată că s-a produs o astfel de vătămare, ea poate, după caz, să anuleze actul administrativ prin care a fost vătămat dreptul și să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ sau să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris la care reclamantul are dreptul. De asemenea, autoritatea pârâtă poate fi obligată să plătească impozitul și taxele în cauză și să restituie

consecința este recunoașterea și ocrotirea dreptului pretins, deoarece altfel nu s-ar fi dispus anularea actului sau obligarea autorității la emiterea ori la eliberarea unui act.

În legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate la care se referă reclamantul, este de reținut că art. 41 alin. (1) din Constituție garantează dreptul de proprietate, dar în măsura în care el există în patrimoniul unui subiect de drept. Un asemenea drept, dacă este vătămat printr-un act administrativ, poate fi ocrotit pe calea contenciosului administrativ, solicitându-se, după caz, anularea actului, despăgubiri, obligarea autorității la emiterea unui act etc. Așa fiind, art. 11 din Legea nr. 29/1990 nu contravine nici dispozițiilor art. 48 alin. (1) și nici celor cuprinse în art. 41 alin. (1) din Constituție. Dacă însă este vorba de stabilirea dreptului de proprietate, el nu se face în condițiile contenciosului administrativ, ci pe calea unei acțiuni civile. Deci accesul la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, este asigurat.

În art. 19 din Legea nr. 29/1990 se precizează că această lege nu se aplică actelor administrative emise anterior intrării sale în vigoare, 8 decembrie 1990, dar se aplică cererilor introduse anterior acestei date, termenul de 30 de zile prevăzut în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 29/1990 reînțepând să curgă de la intrarea ei în vigoare.

Fiind vorba de o succesiune a legilor în timp, legiuitorul a fost obligat să prevadă modul de soluționare a eventualelor conflicte între cele două legi, Legea nr. 1/1967 și Legea nr. 29/1990, stabilind, conform principiului neretroactivității, că legea nouă nu se aplică actelor administrative emise anterior intrării sale în vigoare. Pentru cererile introduse anterior și aflate în curs de judecată s-a prevăzut aplicarea imediată a legii noi.

Această dispoziție nu este contrară Constituției ci, dimpotrivă, concordă cu dispozițiile art. 15 alin. (2), care au ridicat neretroactivitatea la valoare de principiu constituțional.

Dispozițiile art. 19 din Legea nr. 29/1990 nu contravin nici prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție care stabilește că proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Referirea la lege are în vedere, desigur, legea în vigoare, lege care, astfel cum s-a arătat, nu poate fi aplicată retroactiv.

În sfârșit, art. 19 din legea menționată nu contravine nici dispozițiilor art. 20 din Constituție sau celor ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Potrivit art. 20 din legea fundamentală, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, iar dacă există neconcordanță între acestea din urmă și legile interne, au prioritate reglementările internaționale. Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice a fost ratificat de România și deci, potrivit art. 11 alin. (2) din Constituție, face parte din dreptul intern. Este de observat că nu există o neconcordanță între acesta și legile interne ci, dimpotrivă, în acord și cu alte reglementări internaționale, Constituția consacră în art. 16 alin. (1) egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Faptul că legea stabilește taxe de timbru diferite pentru cererile și procesele din materia civilă și pentru cele din materia contenciosului administrativ nu încalcă principiul egalității, deoarece acesta nu impune uniformitate și deci, la situații deosebite, legiuitorul poate adopta soluții diferite. În cadrul aceleiași categorii, însă, toți cetățenii sunt supuși aceluiași taxe de timbru.

Ca urmare, excepția invocată urmează a fi respinsă ca

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, invocată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia în Dosarul nr. 706/1994 al Curții de Apel Alba Iulia.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 7 februarie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Antonie Iorgovan

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 3 octombrie 1995

Ioan Muraru — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia împotriva Deciziei nr. 16, pronunțată de Curtea Constituțională la data de 7 februarie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 12 septembrie 1995, în prezența recurentei Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia, a intimatelor Societatea Comercială „Parc” — S.R.L. Alba Iulia și, în lipsa intimatului, Consiliul Județean Alba, legal citat, și au fost consemnate în încheierea de la aceeași dată, când pronunțarea a fost amânată la data de 19 septembrie 1995, la 26 septembrie 1995 și apoi la 3 octombrie 1995.

CURTEA,

examinând actele și lucrările dosarului, constată:

Prin Decizia nr. 16 din 7 februarie 1995, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 11 și 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, invocată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia în Dosarul nr. 706/1994 al Curții de Apel Alba Iulia.

Împotriva acestei decizii, Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia a declarat recurs pentru două motive, care, în esență, sunt următoarele:

— neconstituționalitatea prevederilor art. 11 din Legea nr. 29/1990, întrucât legiuitorul a omis să reglementeze și posibilitatea instanței de contencios administrativ de a da o hotărâre pentru recunoașterea „existenței dreptului subiectiv invocat, în condițiile în care acest drept se susține că reprezintă o categorie juridică distinctă și expres prevăzută în

— neconstituționalitatea art. 19 din aceeași lege, deoarece această prevedere permite „ca unele acte administrative emise după decembrie 1989, dar înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 29/1990, să nu poată fi anulate în condițiile Legii contenciosului administrativ”.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca vădit nefondată, nu s-au mai cerut punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. S-au solicitat însă aceste puncte de vedere în scopul soluționării recursului.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră excepția ca vădit nefondată, deoarece art. 11 din Legea nr. 29/1990 nu este contrar art. 48 alin. (1) din Constituție, „dreptul a cărui apărare se urmărește prin acțiunea în contencios” fiind, în toate cazurile, „un drept care există în patrimoniul reclamantului”, iar art. 19 din aceeași lege fiind „în concordanță cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție care consacra principiul neretroactivității legii”.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând decizia atacată cu recurs, motivele de recurs, raportul întocmit în cauză și concluziile procurorului, dispozițiile Legii nr. 29/1990 raportate la prevederile constituționale, ale Legii nr. 47/1992 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, reține următoarele:

Primul motiv de recurs este neîntemeiat. Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, excepția de neconstituționalitate poate avea ca obiect numai prevederile legale în vigoare, instituite prin lege sau prin ordonanță. De aceea, Curtea Constituțională nu se poate substitui legiuitorului pentru a institui noi reguli de drept. În consecință, fiind vorba și de practica jurisdicțională consecventă a Curții Constituționale în această privință, concretizată în deciziile nr. 1/1992, nr. 19/1993 și nr. 47/1994, rezultă că motivul de recurs invoc

parte, din dispozițiile art. 48 alin. (1) din Constituție rezultă că dreptul ce se pretinde vătămat trebuie să existe în patrimoniul reclamantului. Aceasta constituie o condiție prealabilă, nimeni neputând pretinde că i-a fost vătămat un drept ce nu-i aparține. Pe cale de consecință, acțiunea în contencios nu poate avea ca obiect stabilirea unui drept, întrucât, altminteri, dintr-o instanță de contencios administrativ s-ar transforma în una de contencios civil, așa încât sensul prevederii constituționale a art. 48 alin. (1) referitoare la „recunoașterea dreptului pretins” este acela că numai un drept subiectiv preexistent, vătămat prin fapta comisivă sau omisivă a autorității publice, poate justifica cenzura judecătorească a acțiunii sau inacțiunii acesteia în cadrul procedurii de contencios administrativ.

Față de considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 1, 3 și 13 alin. (1) lit. A. c), art. 23, 25 și 26 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. Alba Iulia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 16 din 7 februarie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 26 septembrie 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37^{*)} din 29 martie 1995

Ioan Muraru — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 1994, pronunțată de Judecătoria Tulcea în Dosarul nr. 3.850/1994, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a Ordinului comun nr. 350/134 din 2 decembrie 1978, emis de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și a Notei comune nr. VIII/175 din 8 martie 1994 a acestor două autorități, invocată de reclamantii Popescu C. Enache, Popescu C. Mihai și Popescu C. Nicolae în cadrul acțiunii pentru restituirea a 30 de mone de aur, cu susținerea că prevederile menționate contravin celor ale art. 1.606 din Codul civil.

Opinia instanței este că excepția invocată nu este în competența Curții Constituționale care, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, exercită numai controlul constituționalității

În legătură cu cel de-al doilea motiv de recurs, referitor la neconstituționalitatea art. 19 din Legea nr. 29/1990, este de menționat faptul că această lege nu se aplică actelor administrative anterioare intrării ei în vigoare, întrucât s-ar încălca principiul neretroactivității legii.

Excepția invocată nu are cum să-și atingă scopul urmărit, deoarece, chiar dacă dispoziția atacată ar fi declarată neconstituțională, aceasta nu înseamnă că noua reglementare a Legii nr. 29/1990 s-ar aplica și actelor administrative anterioare. Chiar în regimul juridic anterior Constituției din 1991, retroactivitatea nu putea, potrivit art. 1 din Codul civil, să fie prezumată, iar în regimul constituțional actual ea nici nu mai poate fi instituită, potrivit art. 15 din Constituție.

legilor și ordonanțelor, verificarea legalității celorlalte acte normative fiind de competența instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 144 din Constituție și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Articolul 144 din Constituție, reglementând expres și limitativ atribuțiile Curții Constituționale, prevede la lit. c) competența Curții de a hotărî „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”. În același sens este și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

În raport cu aceste dispoziții legale, care sunt de strictă interpretare, prin deciziile: nr. 37 din 6 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 1 septembrie 1993, nr. 5 din 17 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 10 martie 1994, nr. 33 din 19 aprilie 1994, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 6 iulie 1994, și nr. 34 din 27 aprilie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 15 septembrie 1994, Curtea Constituțională a statuat că nu intră în competența sa soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a ordinelor ministrilor, întrucât termenul *lege* prevăzut de art. 144 lit. c) din Constituție are în vedere exclusiv actul legislativ adoptat sub această formă de Parlament și promulgat de Președintele României.

De aceea, actele normative și individuale ale Guvernului, ministerelor și celorlalte autorități ale administrației publice centrale sau locale, indiferent de materia la care se referă, sunt controlate, sub aspectul legalității, de către instanțele judecătorești, respectiv de către secțiile speciale de contencios administrativ constituite prin Legea nr. 29/1990. Această concluzie se impune și atunci când ilegalitatea actului administrativ privește nerespectarea a înseși legii fundamentale, fiind emis prin exces de putere, adică cu depășirea limitelor și a condițiilor de exercitare a competenței organului emitent.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A. c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Ordinului comun nr. 350/134 din 2 decembrie 1978 și a Notei comune nr. VIII/175 din 8 martie 1994, emise de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, excepție ridicată de Popescu C. Enache, Popescu C. Mihai și Popescu C. Nicolae, domiciliați în municipiul Tulcea, str. Babadag nr. 8, bl. 2, sc. A, ap. 10, în Dosarul nr. 3.850/1994 al Judecătoriei Tulcea.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 29 martie 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84 din 26 septembrie 1995

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Costică Bulai — judecător
Antonie Iorgovan — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Ioan Griga — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Popescu C. Enache, Popescu C. Mihai și Popescu C. Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 37 din 29 martie 1995. La apelul nominal, făcut în ședința publică, părțile lipsă. Procedura legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a recursului, arătând că nu este invocat nici un motiv de casare a Deciziei Curții Constituționale nr. 37/1995, aceasta fiind pronunțată cu respectarea dispozițiilor constituționale și în concordanță cu practica Curții Constituționale.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține:

În Dosarul nr. 3.850/1994 al Judecătoriei Tulcea, reclamantii Popescu C. Enache, Popescu C. Mihai și Popescu C. Nicolae au invocat în cuprinsul recursului motivele a

Ordinului comun nr. 350/134 din 2 decembrie 1978 emis de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României și a Notei comune nr. VIII/175 din 8 martie 1994 a acestor două autorități, cu susținerea că prevederile menționate contravin art. 1.606 din Codul civil.

Prin Decizia nr. 37 din 29 martie 1995, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată, cu motivarea că, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția poate viza numai legile și ordonanțele, nu și actele emise de autoritățile administrației publice centrale sau locale, precum și că, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept. În sprijinul acestei motivații este invocată practica constantă a Curții Constituționale.

Împotriva deciziei, reclamanții-recurenți au declarat recurs, solicitând Curții Constituționale să analizeze dacă art. 1.606 din Codul civil a fost modificat și dacă această modificare este constituțională sau nu.

Deoarece soluționarea excepției s-a făcut, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, după declararea recursului s-au solicitat puncte de vedere, conform art. 24 alin. (3) din aceeași lege, Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului.

În punctul de vedere exprimat, Guvernul apreciază că, potrivit dispozițiilor constituționale și legale, Curtea Constituțională nu are competența soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a ordinelor ministrilor și, în consecință, excepția ridicată în Dosarul nr. 3.850/1994 al Judecătorei Tulcea este nefondată.

Cele două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând decizia atacată, încheierea de sesizare, motivul de recurs, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile atacate ca neconstituționale,

În consecință, pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3 și art. 13 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu C. Enache, Popescu C. Mihai și Popescu C. Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 37 din 29 martie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 26 septembrie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

raportate la prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992, precum și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, reține următoarele:

Prin recursul declarat se solicită pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei decizii cu privire la constituționalitatea modificării art. 1.606 din Codul civil prin Ordinul comun nr. 350/134 din 2 decembrie 1978, emis de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și Nota comună nr. VIII/175 din 8 martie 1994 a acelorași autorități, nefiind invocat nici un motiv de casare a Deciziei Curții Constituționale nr. 37 din 29 martie 1995.

Rezultă că, întrucât recursul nu vizează nici unul dintre motivele de casare prevăzute la art. 304 din Codul de procedură civilă, acesta urmează a fi respins.

Solicitarea privind pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei decizii referitoare la constituționalitatea modificării, prin actele administrative enunțate, a prevederilor art. 1.606 din Codul civil urmează a fi respinsă, de asemenea, întrucât, chiar dacă aceasta s-ar fi făcut cu respectarea dispozițiilor art. 23 alin. (4) și (5) din Legea nr. 47/1992, adică printr-o încheiere a instanței în fața căreia s-a ridicat excepția cuprinzând punctele de vedere ale părților în susținerea sau în combaterea acestora și opinia instanței, Curtea Constituțională nu este competentă să soluționeze, având în vedere prevederile imperative ale art. 144 lit. c) din Constituție și pe cele ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Potrivit acestor dispoziții constituționale și legale, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor. În cauză, se solicită constatarea neconstituționalității unor acte ale administrației publice centrale, respectiv a Ordinului comun nr. 350/134 din 2 decembrie 1978 și a Notei comune nr. VIII/175 din 8 martie 1994, emise de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, care, pentru considerentele arătate, nu intră în competența de soluționare a Curții

Curtea Constituțională, din oficiu, în condițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, a examinat decizia atacată și nu a constatat existența unor motive pentru casarea Deciziei sale nr. 37 din 29 martie 1995.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 79*)****din 14 septembrie 1995**

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Ioan Deleanu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Gabriela Radu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată:

În fața Judecătoriei Suceava s-a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, de către pârâta, Societatea Comercială „Instcomp” — S.A. Suceava, în Dosarul nr. 3.895/1995.

Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională în legătură cu neconstituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, sesizare realizată prin Încheierea pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 1995.

Pârâta, Societatea Comercială „Instcomp” — S.A. Suceava, a invocat excepția de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 85/1992, în sensul că dispozițiile acestui articol contravin prevederilor art. 41 alin. (1) și ale art. 135 din Constituție, constituind o încălcare a dreptului de proprietate.

Judecătoria Suceava nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția de neconstituționalitate invocată.

CURTEA,

examinând dosarul cauzei, încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate vizând dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 invocată de Societatea Comercială „Instcomp” — S.A. Suceava în Dosarul nr. 3.895/1995 al Judecătoriei Suceava.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la 14 septembrie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Gabriela Radu

*) Definitivă prin nerecurare.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 772/1966, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Capitolul V va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Înmatricularea și radierea autovehiculelor și remorcilor

Secțiunea I

Înmatricularea autovehiculelor și remorcilor

Art. 94. — Autovehiculele și remorcile se înmatriculează permanent sau temporar la inspectoratele de poliție județene sau la Direcția generală de poliție a municipiului București în raza căreia proprietarii își au domiciliul (sediul) ori reședința în cazul cetățenilor străini.

La cererea persoanelor juridice, autovehiculele și remorcile se înmatriculează la inspectoratele de poliție județene sau la Direcția generală de poliție a municipiului București în raza căreia acestea au reprezentanțe, filiale, sucursale, puncte de lucru ori unități subordonate.

Autovehiculele și remorcile aparținând Ministerului Apărării Naționale se înmatriculează la acest minister, iar tramvaiele și troleibuzele, la persoanele juridice care le dețin.

Art. 95. — Autovehiculele și remorcile se înmatriculează numai dacă sunt omologate pentru circulație de către Regia Autonomă «Registrul Auto Român».

Autovehiculele și remorcile care nu pot fi identificate de către Regia Autonomă «Registrul Auto Român» datorită alterării sau lipsei numerelor de identificare a acestora poansonate de constructor nu vor fi omologate pentru circulație. Se exceptează autovehiculele și remorcile pentru care poliția poate stabili proveniența legală a acestora.

Art. 96. — Înmatricularea autovehiculelor și a remorcilor se face pe baza următoarelor documente:

— fișa de înmatriculare semnată, după caz, de actualul și de fostul proprietar, cu vizele care atestă plata taxei pentru mijloacele mecanice de transport și a primei de asigurare prin efectul legii;

— cartea de identitate a vehiculului, prevăzută cu elemente de secretizare aplicate de Regia Autonomă «Registrul Auto Român»;

— dovada de plată a taxei de înmatriculare;

— dovada de efectuare a formalităților vamale de import definitiv (pentru înmatricularea permanentă) sau temporar (pentru înmatricularea temporară), în cazul autovehiculelor și al remorcilor dobândite din străinătate.

La înmatricularea autovehiculelor și a remorcilor, cu excepția celor noi, proprietarii acestora vor face dovada efectuării inspecției tehnice periodice la stația Regiei Autonome «Registrul Auto Român», chiar dacă inspecția tehnică anterioară a fost efectuată în străinătate.

Art. 97. — Autovehiculele și remorcile aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic, care își desfășoară activitatea în România, se înmatriculează la cererea celor interesați, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, pe baza aceluiași documente prevăzute la art. 96, cu excepția taxei de înmatriculare și a dovezii de plată a taxei asupra mijloacelor mecanice de transport, dacă, pe bază de reciprocitate, se acordă scutiri pentru acestea.

Art. 98. — Se înmatriculează temporar:

a) autovehiculele și remorcile care urmează să fie scoase definitiv din România, la cererea celor interesați;

b) autovehiculele și remorcile care sunt importate temporar în România;

c) autovehiculele și remorcile închiriate, din străinătate, de către persoane juridice române.

Pentru cazul prevăzut la lit. a), înmatricularea temporară se efectuează pe o perioadă ce nu poate depăși termenul de valabilitate a asigurării internaționale (cartea verde), iar pentru cazurile prevăzute la lit. b) și c), perioada de înmatriculare temporară nu poate depăși sfârșitul anului în curs, dacă solicitarea a fost făcută în primele 9 luni ale anului respectiv, ori sfârșitul anului următor, dacă solicitarea a fost făcută în ultimele 3 luni ale anului în curs. Dacă introducerea în România a autovehiculelor și a remorcilor care se înmatriculează temporar a fost făcută printr-o operațiune de import temporar, perioada de înmatriculare temporară nu poate depăși termenul limită stabilit pentru importul temporar.

Art. 99. — Inspectoratele de poliție județene și Direcția generală de poliție a municipiului București eliberează, pentru fiecare autovehicul sau remorcă înmatriculată, un certificat de înmatriculare, ale cărui formă și conținut sunt stabilite de Inspectoratul General al Poliției.

Art. 100. — Titularul certificatului de înmatriculare este obligat să declare unității de poliție emitente schimbarea oricăror date referitoare la proprietar ori la vehicul, înscrise în certificatul de înmatriculare, în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a survenit această modificare, cu excepția schimbării caroseriei sau a șasiului, caz în care va proceda conform prevederilor art. 108.

Art. 101. — Inspectoratele de poliție județene sau Direcția generală de poliție a municipiului București autorizează provizoriu circulația autovehiculelor și a remorcilor neînmatriculate, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, în vederea efectuării formalităților premergătoare înmatriculării.

Autorizația provizorie de circulație da dreptul titularului acesteia de a circula numai pe teritoriul României.

Art. 102. — Inspectoratele de poliție județene sau Direcția generală de poliție a municipiului București autorizează circulația pentru probe a autovehiculelor și remorcilor:

a) care efectuează probe în vederea omologării, precum

constructoare la cele care le carosează, la solicitarea persoanelor juridice care au ca obiect de activitate fabricarea, asamblarea, carosarea sau încercarea autovehiculelor sau a remorcilor;

b) supuse comercializării, în vederea probelor solicitate de clienți, la cererea persoanelor juridice care dețin spațiu special amenajat pentru expunerea vehiculelor și au un volum mediu de vânzări de cel puțin 5 autovehicule sau remorci într-un interval de o lună.

Autorizațiile de circulație pentru probe sunt valabile cel mult un an de la data eliberării.

Este interzis transportul comercial de bunuri și persoane cu autovehicule și remorci care circulă în baza autorizării de circulație pentru probe, folosirea acestor autorizații pentru autovehicule și remorci de proveniență străină pentru care nu au fost efectuate formalitățile vamale în România, precum și circulația vehiculelor prevăzute la lit. b) în afara județului sau a municipiului București în raza căruia își are sediul titularul autorizației de circulație pentru probe.

Art. 103. — Pierderea, furtul sau distrugerea certificatului de înmatriculare sau a autorizației provizorii de circulație ori pentru probe trebuie declarată în termen de 48 de ore de la constatarea faptului unității de poliție celei mai apropiate, care va elibera o adeverință în acest sens.

În termen de cel mult 15 zile de la declararea pierderii, a furtului sau a distrugerii certificatului de înmatriculare, titularul acestuia este obligat să solicite eliberarea unui alt certificat de înmatriculare.

Noul certificat de înmatriculare se eliberează de către unitatea de poliție care a emis certificatul anterior, în baza adeverinței menționate mai sus și a dovezii de publicare în Monitorul Oficial al României pentru declararea nulității documentului pierdut sau furat.

Secțiunea a II-a

Numerele de înmatriculare, cele provizorii și de probe

Art. 104. — La înmatriculare, inspectoratul de poliție județean sau Direcția generală de poliție a municipiului București atribuie fiecărui autovehicul ori remorcă un număr de înmatriculare, compus din indicativul județului sau al municipiului București și numărul de ordine.

Numărul de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor prevăzute în art. 97 este compus din indicativul CD, CO sau TC, după caz, și numărul de ordine.

În cazul numărului de înmatriculare temporară, la indicativul județului și numărul de ordine se adaugă luna și anul în care expiră valabilitatea înmatriculării.

La autorizarea provizorie a circulației autovehiculului sau a remorcii se atribuie un număr compus din indicativul județului sau al municipiului București și numărul de ordine.

La autorizarea circulației pentru probe a autovehiculului sau a remorcii se atribuie un număr compus din indicativul județului sau al municipiului București, numărul de ordine și înscrisul «PROBE».

O dată cu înmatricularea sau autorizarea circulației se eliberează și plăcile cu numărul atribuit.

Art. 105. — Numărul de înmatriculare, cel provizoriu și de probe se aplică pe plăci metalice având fond alb relictizant și înscrisul cu litere majuscule și cifre arabe în relief.

Plăcile se fixează la partea din față și din spate a autovehiculului, iar la motocicletă, motoretă și remorcă, numai la partea din spate, în locurile special destinate.

Pe placa din spate se aplică ecusonul care atestă efectuarea inspecției tehnice periodice, iar pe placa din față, ecusonul care atestă efectuarea inspecției tehnice periodice.

Unitățile care confecționează plăci trebuie să fie autorizate de Ministerul de Interne.

Art. 106. — Indicativele județelor și al municipiului București, alcătuirea numerelor de ordine, formele, dimensiunile, culorile fondului plăcilor și ale înscrisurilor aplicate, precum și condițiile de calitate sunt stabilite prin standard de stat.

Art. 107. — Numerele de înmatriculare, forma și dimensiunile plăcilor cu numere de înmatriculare pentru autovehiculele și remorcile aparținând Ministerului Apărării Naționale se stabilesc și se atribuie de către acest minister.

Secțiunea a III-a

Radierea autovehiculelor și remorcilor

Art. 108. — Proprietarii de autovehicule și remorci înmatriculate sunt obligați să ceară radierea acestora din evidența inspectoratelor de poliție județene sau a Direcției generale de poliție a municipiului București în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit una dintre situațiile următoare:

a) la trecerea în proprietatea lor a autovehiculelor sau a remorcilor înmatriculate pe numele fostului proprietar, pe baza prezentării cărții de identitate a vehiculului și a fișei de înmatriculare, precum și a predării certificatului și a plăcilor cu numărul de înmatriculare;

b) la schimbarea domiciliului (sediului) lor în raza altui inspectorat de poliție județean sau a Direcției generale de poliție a municipiului București decât acela la care se află înmatriculat autovehiculul sau remorca, pe baza prezentării cărții de identitate a vehiculului și a fișei de înmatriculare, precum și a predării certificatului și a plăcilor cu numărul de înmatriculare;

c) la scoaterea definitivă din România a autovehiculelor și a remorcilor, pe baza prezentării cărții de identitate a vehiculului și a predării certificatului și a plăcilor cu numărul de înmatriculare;

d) în cazul când autovehiculul sau remorca au devenit improprie din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice și au fost dezmembrate, pe baza dovezii care atestă dezmembrarea și a predării cărții de identitate a vehiculului, precum și a certificatului și a plăcilor cu numărul de înmatriculare;

e) în cazul schimbării caroseriei sau a șasiului.

Proprietarii autovehiculelor și ai remorcilor pot solicita radierea acestora, dacă nu mai doresc să le păstreze în circulație. În acest caz, proprietarii vor face dovada că posedă spațiu propriu amenajat parcarii acestor autovehicule și remorci cât timp sunt radiate din circulație, fiind interzisă parcarearea acestora în alte locuri.

La efectuarea radierii, inspectoratele de poliție județene sau Direcția generală de poliție a municipiului București comunică această operațiune organelor fiscale.

Cărțile de identitate reținute de poliție conform prevederilor lit. d) vor fi remise Regiei Autonome «Registrul Auto Român».

2. Capitolul VI va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Permisul de conducere

Art. 109. — Permisul de conducere se eliberează de către inspectoratul de poliție județean sau de Direcția generală de poliție a municipiului București în raza căreia solicitantul își are domiciliul (sau reședința în cazul cetățenilor străini), precum și de către Inspectoratul General al Poliției.

Forma și conținutul permisului de conducere se stabilesc de către Inspectoratul General al Poliției.

Permisul de conducere prevăzut la art. 110 este valabil

La expirarea perioadei de valabilitate, acesta va fi schimbat de unitățile de poliție, fără susținerea unui nou examen, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul de Interne.

Art. 110. — Permisul de conducere este valabil pentru una sau mai multe dintre următoarele categorii de autovehicule:

Categoria A: autovehiculul cu două roți (motocicletă), cu sau fără ataș, având capacitatea cilindrică a motorului peste 50 cm³ sau viteza prin construcție mai mare de 50 km/h, și autovehiculul cu trei roți (triciclul) având capacitatea cilindrică a motorului mai mare de 50 cm³ sau viteza prin construcție mai mare de 50 km/h, precum și masa totală maximă autorizată mai mică de 400 kg;

Categoria B:

— autovehiculele a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și al căror număr de locuri pe scaune, în afara locului conducătorului, nu este mai mare de 8;

— ansamblul de vehicule format dintr-un autovehicul din categoria B și o remorcă în cazul în care masa totală maximă autorizată a ansamblului nu depășește 3.500 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii nu depășește masa proprie a autovehiculului trăgător;

— triciclurile sau cvadriciclurile având masa proprie peste 550 kg;

Categoria B+E: ansamblul de vehicule constând dintr-un vehicul trăgător din categoria B și o remorcă, dacă ansamblul respectiv nu se încadrează în categoria B;

Categoria C: autovehiculele, altele decât cele din categoria D, a căror masă totală maximă autorizată este mai mare de 3.500 kg;

Categoria C+E: ansamblul de vehicule constând dintr-un vehicul trăgător din categoria C și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg;

Categoria D: autovehiculele destinate transportului de persoane având mai mult de 8 locuri pe scaune, în afara locului conducătorului;

Categoria D+E: ansamblul de vehicule constând dintr-un vehicul trăgător din categoria D și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg. Remorca nu trebuie să fie destinată transportului de persoane.

Permisul de conducere este valabil și pentru una sau mai multe dintre următoarele subcategorii:

Subcategoria A1: autovehiculul cu două sau trei roți (motoretă) având capacitatea cilindrică a motorului de cel puțin 50 cm³ și viteza maximă, prin construcție, de cel puțin 25 km/h, dar nu mai mare de 50 km/h;

Subcategoria B1: autovehiculul cu trei sau patru roți (tricicluri și, respectiv, cvadricicluri) având masa proprie peste 400 kg, dar nu mai mare de 550 kg și fiind echipat cu un motor termic cu capacitatea cilindrică mai mare de 50 cm³ sau cu orice alt motor cu o putere echivalentă ori cu viteza prin construcție mai mare de 50 km/h;

Subcategoria C1: autovehiculele, altele decât cele din categoria D, a căror masă totală maximă autorizată este de peste 3.500 kg, dar nu mai mare de 7.500 kg;

Subcategoria C1+E: ansamblul de vehicule constând dintr-un vehicul trăgător din subcategoria C1 și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg, cu condiția ca masa totală maximă autorizată a ansamblului să nu depășească 12.000 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii să nu depășească masa proprie a vehiculului trăgător;

Subcategoria D1: autovehiculele destinate transportului de persoane având cel puțin 9, dar nu mai mult de 16 locuri pe scaune, în afara locului conducătorului;

Subcategoria D1+E: ansamblul de vehicule constând dintr-un vehicul trăgător din subcategoria D1 și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg, cu condiția ca masa totală maximă autorizată a ansamblului să nu depășească 12.000 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii să nu depășească masa proprie a vehiculului trăgător. Remorca nu trebuie să fie destinată transportului de persoane.

Autovehiculelor din categoriile B, C și D și din subcategoriile C1 și D1 li se poate atașa o remorcă având masa totală maximă autorizată sub 750 kg, fără ca prin aceasta să se schimbe categoria din care fac parte.

Termenul *masă totală maximă autorizată* înseamnă masa proprie a vehiculului și a încărcăturii maxime.

Art. 111. — Permisul de conducere valabil pentru o categorie dă dreptul de a conduce și autovehicule din subcategoria pe care aceasta o include.

Permisul de conducere valabil pentru categoriile C+E sau D+E este valabil și pentru conducerea ansamblurilor de vehicule din categoria B+E, dacă titularul acestuia posedă categoria B.

Permisul de conducere valabil pentru categoria C+E este valabil și pentru categoria D+E, dacă titularul acestuia posedă categoria D.

Permisul de conducere valabil pentru subcategoria C1+E este valabil și pentru subcategoria D1+E, dacă titularul acestuia posedă subcategoria D1.

Posesorii permisului de conducere pentru categoriile C sau C+E au dreptul să conducă tractoare, iar permisele de conducere pentru categoriile D sau D+E sunt valabile și pentru conducerea troleibuzelor.

Posesorii permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A nu au dreptul să conducă motociclete de o putere mai mare de 25 kW sau cu un raport putere/masă proprie de peste 0,16 kW/kg, dacă nu au cel puțin 2 ani vechime în conducerea motocicletelor. Această condiție nu se aplică persoanelor care au vârsta de cel puțin 21 de ani și au susținut examenul pe motociclete fără ataș, cu o putere a motorului de cel puțin 35 kW.

Art. 112. — Permisele de conducere pentru tractoare, troleibuze și tramvaie vor purta mențiunea Tr, Tb și, respectiv, Tv.

Posesorii permisului de conducere pentru tractoare au dreptul să conducă un ansamblu de vehicule compus dintr-un tractor și una sau două remorci.

Art. 113. — Permisul de conducere se obține pe bază de examen.

Examinarea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere se efectuează la Inspectoratul General al Poliției ori la inspectoratul de poliție județean sau la Direcția generală de poliție a municipiului București în raza căreia își au domiciliul (sau reședința, în cazul cetățenilor străini). Prin excepție, absolvenții cursurilor organizate de școlile de pregătire a conducătorilor de autovehicule din categoriile sau subcategoriile C, C1, D1, precum și pentru tractoare, tramvaie ori troleibuze vor fi examinați, pentru prima dată, la inspectoratul de poliție județean sau la Direcția generală de poliție a municipiului București în raza căreia își are sediul școala respectivă.

Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

— să aibă vârsta de cel puțin 18 ani, excepție făcând persoana care solicită obținerea permisului de conducere valabil pentru subcategoria A1, care trebuie să aibă vârsta de cel puțin 16 ani, și persoana care solicită obținerea permisului de conducere valabil pentru subcategoria A1, care trebuie să aibă vârsta de cel puțin 16 ani, și persoana care solicită obținerea permisului de conducere valabil pentru subcategoria A1, care trebuie să aibă vârsta de cel puțin 16 ani, și persoana care solicită obținerea permisului de conducere valabil pentru subcategoria A1, care trebuie să aibă vârsta de cel puțin 16 ani;

vârsta de cel puțin 20 de ani, iar pentru categoriile D1, D, tramvaie și troleibuze, trebuie să aibă vârsta de cel puțin 21 de ani;

— să fie apt din punct de vedere medical și psihologic pentru conducerea autovehiculelor;

— să fi absolvit cursurile unei școli de pregătire a conducătorilor de autovehicule organizate potrivit legii, pentru categoriile sau subcategoriile A, B1, B, C1, C, D1 și D, precum și pentru tractoare, troleibuze și tramvaie;

— să nu fi fost condamnat definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute în art. 22 alin. 4 din Decretul nr. 328/1966, republicat, cu excepția cazurilor în care a intervenit amnistia sau reabilitarea.

Pentru admiterea prezentării la examen, candidatul va depune următoarele documente:

— fișa de școlarizare, al cărei model se stabilește de către Inspectoratul General al Poliției;

— certificat de cazier judiciar;

— chitanță de plată a taxei de examinare.

Pregătirea practică a candidaților care solicită obținerea permisului de conducere valabil pentru categoriile A, B1 și B poate fi efectuată și de către instructori auto independenți.

Inspectoratul General al Poliției, inspectoratele de poliție județene sau Direcția generală de poliție a municipiului București pot aproba, de la caz la caz, cu respectarea prevederilor art. 116, prezentarea la examen a persoanelor care nu au urmat cursurile complete ale unei școli de pregătire a conducătorilor de autovehicule, în vederea obținerii permisului de conducere.

Membrii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare se vor prezenta la examen în condițiile stabilite de Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 114. — Candidații la examenul pentru obținerea permisului de conducere vor fi examinați la proba teoretică de cunoaștere a regulilor de circulație și a elementelor de mecanică legate de conducerea în siguranță a autovehiculului, precum și la proba de conducere, corespunzător categoriei de autovehicule pentru care solicită permisul.

Persoanele handicapate care se încadrează în baremurile minime de sănătate fizică și psihică stabilite în acest sens vor fi examinate la proba de conducere pe autovehicule adaptate infirmității lor.

Art. 115. — Rezultatul examinării se consemnează prin calificativul admis sau respins. Candidații care nu promovează oricare dintre probe sunt declarați respinși.

În cazul în care candidatul nu a obținut permisul de conducere într-o perioadă de un an de la absolvirea școlii, pentru a putea fi programat în vederea unei noi examinări, va efectua un nou curs complet în cadrul unei școli pentru pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

Art. 116. — Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoriile sau subcategoriile C1, C sau D1 trebuie să fi obținut anterior dreptul de a conduce autovehicule din categoria B.

Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoria D trebuie să facă dovada că a condus efectiv autovehicule din categoriile C sau D1 pe o perioadă de cel puțin 2 ani.

Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoriile sau subcategoriile B+E, C1+E, C+E, D1+E sau D+E trebuie să fi obținut anterior dreptul de a conduce autovehicule din categoriile sau subcategoriile B, C1, C, D1 și, respectiv, D.

Art. 117. — Școlile care pregătesc persoane pentru obținerea permisului de conducere

regulament elaborat de Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor, în colaborare cu Ministerul Învățământului.

Persoanele care efectuează pregătirea teoretică (profesori de legislație rutieră) și practică (instructori auto) vor fi autorizate în acest sens, în baza unor instrucțiuni elaborate de Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor, de către inspectoratele de poliție județene sau de Direcția generală de poliție a municipiului București.

Instructorii auto sau profesorii de legislație rutieră, cărora li s-au retras autorizațiile sau acestea au expirat, nu mai au dreptul să efectueze pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

Școlile care pregătesc persoane pentru obținerea permisului de conducere din subordinea Ministerului Apărării Naționale și a Ministerului de Interne, precum și instructorii auto și profesorii de legislație rutieră care își desfășoară activitatea în aceste școli se autorizează de către ministerele respective.

Art. 118. — Autovehiculele, cu excepția motocicletelor, destinate învățării conducerii, vor fi dotate cu dublă comandă (frână și ambreiaj).

Acestea vor fi echipate cu o casetă având inscripția «ȘCOALĂ», excepție făcând autobuzele, troleibuzele și tramvaiele, care vor avea înscrisul «ȘCOALĂ» aplicat pe părțile laterale, în față și în spate.

Art. 119. — Folosirea pe drumurile publice a autovehiculelor prevăzute la art. 118 este permisă numai sub supravegherea instructorilor auto.

Pregătirea practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere se face numai pe trasee stabilite de poliție.

Răspunderea pentru încălcarea regulilor de circulație revine atât instructorului auto cât și persoanei care conduce autovehiculul.

Art. 120. — Posesorii permisului de conducere sunt obligați să solicite eliberarea unui nou permis de conducere la schimbarea oricăror date înscrise în vechiul permis de conducere.

Art. 121. — Pierderea, furtul sau distrugerea permisului de conducere trebuie declarată în termen de 48 de ore de la constatarea faptului unității de poliție celei mai apropiate, care va elibera o adeverință în acest sens.

În termen de 15 zile de la declararea pierderii, furtului sau distrugerii permisului de conducere, titularul acestuia este obligat să solicite eliberarea unui alt permis de conducere.

Art. 122. — Noul permis se eliberează de către unitatea de poliție în raza căreia titularul își are domiciliul (sau reședința, în cazul cetățenilor străini), în baza adeverinței menționate mai sus și a dovezii de publicare în Monitorul Oficial al României pentru declararea nulității documentului pierdut sau furat.

Art. 123. — Conducătorii auto care practică activitatea de taximetrie trebuie să fie atestați în acest sens, în baza unor instrucțiuni elaborate de Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor, de către inspectoratele de poliție județene sau de către Direcția generală de poliție a municipiului București.

3. Articolul 126 va avea următorul cuprins:
„Art. 126. — Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) contravențiile la art. 8, 12 lit. b) alin. 2 art. 20, 21, 22, 23, 25 alin. 2, art. 26 alin. 1, art. 27 alin. 1-3, art. 44 pct. 17 și 25, art. 46, 55, 61, 62 lit. a)–h) și j), art. 63 alin. 1, art. 64, 103 alin. 1 și art. 145, cu amendă de la

b) contravențiile la art. 12 lit. a) alin. 2 și lit. c) alin. 2, art. 14 alin. 1 lit. a), d) și e), art. 18 alin. 1 și 3, art. 40, 44 pct. 1 lit. a), pct. 2, 4, 5, 9, 12, 13, 16, 19, 20, 21, 22 și 23, art. 51, 56 lit. d) și e), art. 57 lit. b)—e), art. 58, 77 alin. 1, art. 92 alin. 3, art. 100, 103 alin. 2, art. 121 și art. 142, cu amendă de la 16.000 lei la 40.000 lei;

c) contravențiile la art. 18 alin. 4, art. 19 alin. 1 lit. a), art. 28, 29, 34, 37 alin. 2—5, art. 38 alin. 1, art. 39 alin. 1, art. 42, 44 pct. 6 lit. b)—d), pct. 7, 8 alin. 3—6, pct. 11, 18 și 24, art. 45, 47, 48 dacă viteza s-a depășit cu până la 20 km/h, art. 49, 52 alin. 1, art. 56 lit. a), art. 57 lit. a), art. 62 lit. i), art. 63 alin. 2, art. 65, 67, 75, 76, 78 alin. 2 și 3, art. 82, 83, 84, 85 alin. 1 și 3, art. 86, 88, 89 alin. 1 și 2, art. 108 alin. 1 și 2 și art. 120, cu amendă de la 30.000 lei la 60.000 lei;

d) contravențiile la art. 12 lit. b) alin. 1 și lit. c) alin. 1, art. 24, 25 alin. 1, art. 27 alin. 4, art. 30, 31, 32, 33, 44 pct. 26 și 27, art. 48 dacă viteza s-a depășit cu până la 30 km/h, art. 52 alin. 2, art. 56 lit. b) și c), art. 68 alin. 1, art. 91 alin. 1 și art. 92 alin. 1, 4 și 5, cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei;

e) contravențiile la art. 14 alin. 1 lit. b) și c), alin. 4, art. 15 alin. 1 și 2, art. 19 alin. 1 lit. b) și alin. 2, art. 44 pct. 6 lit. a), pct. 10 și 15, art. 48 dacă viteza s-a depășit cu peste 30 km/h, art. 91 alin. 2, art. 105 alin. 1—3, art. 118 și art. 119 alin. 2, cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

f) contravențiile la art. 4, 35, 36, 41, 44 pct. 3, art. 53, 54 alin. 1, art. 79 lit. a)—d) și f), art. 87 alin. 1, art. 89 alin. 3 și art. 92 alin. 2, cu amendă de la 70.000 lei la 120.000 lei;

g) contravențiile la art. 7, 66, 68 alin. 2, art. 69, 70, 71, 72, 73, 74, 79 lit. g), art. 90, 102 alin. 3, art. 105 alin. 4, art. 109 alin. 3, art. 111 alin. 6, art. 117 alin. 2 și 3, art. 123 și art. 147 alin. 2 și 3, cu amendă de la 100.000 lei la 300.000 lei.“

4. Articolul 147 va avea următorul cuprins:

„Art. 147. — În termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei hotărâri, Inspectoratul General al Poliției va elabora noi modele pentru permisul de conducere și certificatul de înmatriculare.

Posesorii permiselor de conducere eliberate până la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri sunt obligați să solicite schimbarea acestora până la 31 decembrie 1997.

Posesorii certificatelor de înmatriculare eliberate până la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri sunt obligați să solicite schimbarea acestora până la 31 decembrie 1998.“

5. Articolul 148 va avea următorul cuprins:

„Art. 148. — Cu ocazia schimbării permiselor de conducere, echivalarea dintre vechile și noile categorii și subcategorii se va face după cum urmează:

- categoria G cu categoria A;
- categoria A cu categoria A;
- categoria B cu categoria B;
- categoria C cu categoria C;
- categoria D cu categoria D;
- categoriile B, C și E cu categoriile B+E și C+E;
- categoriile C și E cu categoria C+E;
- categoriile C, D și E cu categoriile C+E și D+E;
- categoriile B, C, D și E cu categoriile B+E, C+E și D+E;
- categoria F cu mențiunea Tr;
- categoria H cu mențiunea Tb;
- categoria I cu mențiunea Tv.“

Art. II. — Orice altă dispoziție contrară prevederilor prezentei hotărâri se abrogă.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de interne,
Doru Ioan Tărăcilă
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac

București, 2 octombrie 1995.
Nr. 778.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aplicarea prevederilor art. 22 din Legea nr. 55/1995
cu privire la privatizarea societăților comerciale prestatoare de servicii
pentru agricultură de tip „Agromec“, „Servagromec“ și „Agroservice“**

În vederea aplicării în mod unitar a prevederilor art. 22 din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare,
în temeiul art. 17 din aceeași lege.

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice cu privire la funcționarea comisiilor sau, după caz, a subcomisiilor pentru aplicarea prevederilor art. 22 din Legea nr. 55/1995 în vederea privatizării societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură, prevăzute în anexa la prezenta

Art. 2. — (1) În termenul prevăzut la art. 4 alin. (1) din prezenta hotărâre, Ministerul Finanțelor, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Alimentației și Fondul Proprietății de Stat vor elabora și vor transmite în teritoriu instrucțiunile privind determinarea activului net ajustat.

(2) În același termen, în aplicarea art. 22 alin. (3) din Legea nr. 55/1995, Ministerul Agriculturii și Alimentației, împreună cu Departamentul pentru Administrație Publică Locală vor elabora un proiect de hotărâre pentru transferul și concesionarea terenurilor neagricole.

Art. 3. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 476/1995, comisiile de evaluare sunt organizate și își desfășoară activitatea sub coordonarea și supravegherea secretariatelor județene pentru urmărirea aplicării Legii nr. 55/1995.

Art. 4. — (1) În termen de 15 zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, instituțiile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Legea nr. 55/1995 își numesc reprezentanții în comisiile județene de evaluare, denumite în continuare *comisii*. În funcție de situația existentă în județe, comisiile pot decide organizarea de subcomisii.

(2) Numărul reprezentanților pe care fiecare dintre instituțiile abilitate îl nominalizează în comisii va fi în funcție de specificul fiecărui județ, de numărul, structura și dimensiunea societăților comerciale de tip „Agromec“, „Servagromec“ și „Agroservice“, astfel încât operațiunile de evaluare să fie finalizate până la data de 15 noiembrie 1995 inclusiv.

(3) Pentru problemele care fac obiectul activității comisiei, membrii acesteia sunt investiți cu autoritatea și competența legală ale instituției care îi numește.

(4) Comisia și, acolo unde este cazul, subcomisiile sunt coordonate de reprezentanți desemnați de prefectură.

(5) Secretariatul fiecărei comisii este asigurat de către direcția generală pentru agricultură și alimentație județeană.

Art. 5. — (1) Cheltuielile de personal se suportă de către instituțiile cu care personalul implicat în activitatea comisiei are contract de muncă. Aceste cheltuieli includ diurna, cheltuielile de cazare, de deplasare, orele suplimentare, alte indemnizații sau stimulente legale, după caz.

(2) Alte cheltuieli materiale privind activitatea comisiilor se suportă de către Fondul Proprietății de Stat, în temeiul art. 26 lit. d) din Legea nr. 58/1991.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
președintele Consiliului pentru Coordonare,
Strategie și Reformă Economică,

Mircea Coșea

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

p. Ministrul agriculturii și alimentației,
Alexandru Lăpușan,
secretar de stat

București, 23 octombrie 1995.
Nr. 855.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

cu privire la funcționarea comisiilor sau, după caz, a subcomisiilor de evaluare și la întocmirea rapoartelor de evaluare în vederea privatizării societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură

CAPITOLUL I

Funcționarea comisiilor de evaluare

Art. 1. — (1) Comisiile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Legea nr. 55/1995, denumită în continuare *lege*, au următoarea componență:

- reprezentantul prefecturii, în calitate de președinte;
- reprezentantul direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat, în calitate de vicepreședinte;
- reprezentantul direcției generale pentru agricultură și alimentație;

- reprezentantul direcției teritoriale a Fondului Proprietății de Stat;

- reprezentantul Fondului Proprietății Private (sau al filialei acestuia) căruia îi sunt arondate, în calitate de acționar, societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură din județ.

(2) În funcție de specificul fiecărui județ, de numărul, structura și dimensiunea fiecărei dintre societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură din județ,

instituțiile abilitate vor nominaliza numărul corespunzător de specialiști, formând astfel subcomisii, fiecare în structura menționată la alin. (1).

(3) La solicitarea scrisă a președintelui comisiei, pentru desfășurarea în bune condiții a activității, instituțiile prevăzute de lege pot pune la dispoziția comisiei și un număr de 1—3 specialiști pentru perioade de cel mult 30 de zile, în condițiile art. 3 pct. 1 și ale notei la anexa nr. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 476/1995.

Art. 2. — Comisia poate funcționa în prezența a cel puțin trei dintre cei cinci membri, în următoarele condiții:

a) lucrările sunt conduse de către președinte sau, în absența acestuia, de către vicepreședinte;

b) absența unui membru al comisiei este justificată și nu depășește 5 zile lucrătoare; în caz contrar, instituția care l-a numit ia măsuri de sancționare sau de înlocuire, după caz;

c) rapoartele de evaluare, devizele estimative și documentele justificative ale cheltuielilor sunt însușite prin semnătură proprie de către toți membrii comisiei.

Art. 3. — (1) Evidența cheltuielilor materiale privind activitatea comisiei și a subcomisiilor se ține în fiecare județ, în vederea prezentării și caște de suportate de către Fondul Proprietății

de Stat se ține de către direcția teritorială a Fondului Proprietății de Stat. Aceasta pune la dispoziția comisiei sau, după caz, a subcomisiilor fondurile corespunzătoare devizului estimativ, pentru o lună, însușit în condițiile art. 2 lit. c), sub forma avansurilor spre decontare.

(2) În termen de maximum 5 zile de la expirarea lunii calendaristice pentru care s-a acordat avansul spre decontare, președintele comisiei sau, după caz, al subcomisiei prezintă ordonatorului de avans documentele justificative pentru cheltuielile efectuate.

Art. 4. — Comisia județeană coordonează și pregătirea privatizării societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură din județ, în condițiile legii. În acest scop, îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) coordonează și verifică publicitatea;

b) îndrumă metodologic societățile comerciale, pe producătorii deținători de terenuri agricole și celelalte categorii de persoane cu drept de preferință la privatizare prevăzute de lege, precum și alte părți interesate;

c) centralizează opțiunile exprimate de deținătorii unui drept de preferință, avizează asupra lor și/sau le ia în considerare la întocmirea raportului de evaluare, după caz;

d) întocmește raportul de evaluare pentru fiecare societate comercială prestatoare de servicii pentru agricultură, în vederea privatizării;

e) recomandă pentru societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură măsuri de reorganizare, restructurare sau reabilitare, incluzând divizări/fuziuni, vânzări de active sau mijloace fixe, ori modificarea obiectului de activitate, ținând seama de situația specifică, actuală și de perspectivă, de necesitățile și opțiunile producătorilor agricoli menționați la art. 7 alin. (5) din lege, precum și de prioritatea privatizării societăților comerciale respective;

f) verifică documentațiile prezentate de societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură în vederea privatizării și, dacă este cazul, ia măsuri de completare, corectare sau modificare a acestora, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile (îndeosebi ale hotărârilor Guvernului nr. 945/1990, nr. 834/1991, nr. 26/1992, nr. 500/1994, cu modificările ulterioare) și ale prezentelor norme.

Art. 5. — Cu ocazia verificării documentației privind terenurile aflate în patrimoniul sau în administrarea societății comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură, comisia ia măsuri, în funcție de situația concretă, pentru:

a) eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor, strict necesare activității, ținând seama de rezultatul analizelor conform art. 4 lit. e) și f);

b) scoaterea din patrimoniu și transferul, în condițiile art. 22 alin. (3) din lege, al terenurilor neagricole care, în aprecierea comisiei, nu sunt strict necesare activității și modificarea corespunzătoare a documentelor de evidență, atestare și înregistrare;

c) transferul către administrația publică locală al terenurilor neagricole cu situație juridică neclară și concesionarea, cu avizul Ministerului Agriculturii și Alimentației, a celor necesare activității societății comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură;

d) clarificarea dacă este cazul, a regimului juridic al terenurilor aparținând domeniului privat al statului, vizate de art. 6 alin. (2) din lege.

În luarea deciziilor asupra acestor probleme, comisia va avea în vedere accelerarea privatizării societății comerciale

Art. 6. — Comisiile își încheie activitatea o dată cu:

a) întocmirea, până cel târziu la data de 15 noiembrie 1995, a rapoartelor de evaluare și a documentației pentru privatizarea societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură;

b) elaborarea de recomandări cu privire la remiterea către societatea comercială a cotei de până la 60% din suma cuvenită Fondului Proprietății de Stat, conform art. 8 alin. (1) și (2) din lege, cu privire la societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură din județ, privatizate până la data de 19 iunie 1995; activitatea se va încheia la data de 15 decembrie 1995.

CAPITOLUL II

Întocmirea rapoartelor de evaluare

Art. 7. — Imediat după constituire, comisia ia măsuri de publicitate și informare, coordonate la nivelul județului, pentru toate părțile interesate.

Publicitatea și informarea se asigură prin:

a) afișare la sediul societăților comerciale respective, al primăriilor din localitățile de pe raza de activitate a societăților comerciale și al instituțiilor reprezentate în comisie;

b) publicare în presa scrisă (câte un cotidian de mare tiraj, de răspândire locală și națională);

c) alte mijloace de comunicare în masă cu audiență locală semnificativă;

d) organizarea la secretariatul comisiei (direcția generală pentru agricultură și alimentație județeană) a unui birou de relații cu publicul, inclusiv cu reprezentanții societăților comerciale și cu producătorii agricoli.

Art. 8. — (1) Publicitatea și informarea prevăzute la art. 7 lit. a), b) și c) cuprind:

a) lista societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură care se privatizează potrivit prezentelor norme, cuprinzând indicatorii economico-financiar de bază;

b) eșalonarea în timp a activităților coordonate de comisie, conform art. 4 și 5;

c) temeiul legal, modul și locul de adresare pentru cei interesați;

d) alte informații specifice, la aprecierea comisiei.

(2) Informarea prevăzută la art. 7 lit. d) conține cel puțin: reglementările legale aplicabile, lista societăților comerciale, documentația de prezentare a societăților comerciale, situația economico-financiară a acestora pe bază de bilanț, elementele specifice fiecărei societăți comerciale cu privire la evaluare, divizare/fuziune și/sau privatizare.

Art. 9. — (1) Comisia solicită conducerii fiecărei societăți comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură toate informațiile necesare pentru evaluare în condițiile prezentelor norme.

(2) În scopul elaborării corecte și la termen a documentației solicitate, comisia poate desemna, dintre membrii săi, sau președintele comisiei poate solicita instituțiilor reprezentate în comisie unul sau mai mulți specialiști, după caz, care să sprijine societatea comercială.

(3) Documentația de privatizare privind fiecare societate comercială prestatoare de servicii pentru agricultură cuprinde:

a) memorandumul de prezentare a societății comerciale, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.1 la Normele metodologice nr. 2/1994 pentru aplicarea Legii nr. 77/1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din

b) activul net contabil determinat potrivit anexei nr. 1.2 la normele metodologice menționate la lit. a), împreună cu balanța de verificare a conturilor contabile sintetice și situația patrimoniului — formular 02 — din luna precedentă;

c) rulajul creditor al contului de capital social de la înființarea societății comerciale, conform Legii nr. 15/1990, până la data întocmirii raportului de evaluare, cu explicarea fiecărei modificări înregistrate în debitul sau creditul contului de capital social, baza legală a acestor modificări și actele doveditoare ale respectării procedurii legale pentru fiecare modificare (inclusiv cele privind aplicarea hotărârilor Guvernului menționate în art. 4 lit. f) și cererile de mențiuni la Registrul comerțului, aferente);

d) lista mijloacelor fixe amortizate integral care, dacă nu mai sunt necesare pentru activitatea proprie, se scot din funcțiune conform art. 24 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale;

e) lista utilajelor neamortizate și nefolosite pentru care se propune evaluarea în temeiul art. 22 din lege;

f) lista activelor și a mijloacelor fixe din dotare propuse pentru vânzare în temeiul art. 20 din lege;

g) bilanțurile contabile încheiate pentru activitatea desfășurată în ultimii 3 ani, inclusiv anul 1994;

h) documentația întocmită conform Hotărârii Guvernului nr. 834/1991 privind terenurile aflate în patrimoniul sau în administrarea societății comerciale, atât cele pentru care a fost eliberat certificat de atestare a dreptului de proprietate, cât și cele aflate într-una dintre situațiile de competență a comisiei prevăzute la art. 5;

i) listele de inventariere a mijloacelor fixe din patrimoniu care pot fi folosite, cu duratele de serviciu rămase, exprimate în ani;

j) lista creanțelor de încasat, precum și a celor incerte care pot fi scăzute din evidență, potrivit legii;

k) situația datoriilor neachitate de către societatea comercială, cu indicarea cauzelor neachitării acestora;

l) alte informații necesare comisiei pentru întocmirea raportului de evaluare și a documentației de privatizare.

Art. 10. — (1) Concomitent cu întocmirea documentației conform art. 9, comisia centralizează opțiunile, exprimate în scris, conform art. 4 lit. c). Pentru a fi luate în considerare, opțiunile scrise trebuie să cuprindă elementele necesare pentru identificarea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice care le-au exprimat, inclusiv a reprezentanților acestora.

(2) De asemenea, ca urmare a publicității prevăzute la art. 7 și 8, comisia centralizează ofertele de cumpărare privind o societate comercială, secții sau grupuri de secții, ori alte subunități care pot funcționa în mod independent în înțelesul art. 53 din Legea nr. 58/1991, precum și active sau mijloace fixe care pot face obiectul vânzării în condițiile art. 20 din lege.

(3) Comisia nu va lua în considerare astfel de oferte, dacă nu cuprind: identitatea persoanei fizice sau a persoanei juridice interesate, obiectul ofertei, modalitatea și condițiile de plată, angajamente suplimentare (de exemplu investiții noi, cu indicarea sursei de finanțare, menținerea/diversificarea/dezvoltarea obiectului de activitate, locuri de muncă asigurate sau nou-create etc.).

(4) Ofertele prevăzute la alin. (3) se depun, în scris, la sediul secretariatului comisiei sau al instituțiilor reprezentate în aceasta, în termenul indicat în anunțul publicitar, dar cu cel puțin 10 zile înaintea datei de 15 noiembrie 1995.

Art. 11. — După întocmirea și centralizarea documentelor, conform art. 9 și 10, comisia le analizează, în cel mai scurt termen posibil, și întocmește raportul de evaluare, pe care îl transmite, împreună cu dosarul complet privind fiecare societate comercială prestatoare de servicii pentru agricultură, Fondului Proprietății de Stat și Fondului Proprietății Private — acționar al societății comerciale — în vederea divizării/fuziunii și/sau privatizării.

Raportul de evaluare trebuie să cuprindă:

a) documentele prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a), b), d), e), f) și h);

b) activul net ajustat de comisie în conformitate cu dispozițiile art. 22 alin. (1) și (3) din lege și cu instrucțiunile privind determinarea activului net ajustat, care vor fi întocmite de către Ministerul Finanțelor în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Alimentației și Fondul Proprietății de Stat;

c) în cazul în care din analizele efectuate rezultă necesitatea divizării, comisia sau, după caz, subcomisiile propun, în raportul de evaluare, începerea procedurii de privatizare pe data de 15 noiembrie 1995. După finalizarea procedurii de divizare, persoanele devenite acționari pot opta, pe criterii de arondare teritorială, pentru menținerea acestei calități la una dintre societățile comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură rezultate din divizare;

d) clauzele asiguratorii prevăzute de art. 7 alin. (3) din lege.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 12 — (1) Recomandările comisiei privind, inclusiv, măsuri de felul celor prevăzute la art. 4 lit. e), art. 5 lit. b) și c) și art. 11 lit. c) din prezentele norme, inițiate și nefinalizate până la data privatizării, se includ, în mod corespunzător, prin clauze și/sau condiții specifice în sarcina societății comerciale sau, după caz, a acționarilor ei, în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni, caietul de sarcini al licitației de vânzare de acțiuni sau în prospectul de vânzare de acțiuni prin ofertă publică.

(2) În alegerea metodei de vânzare a cotei de 40% din capitalul social al societății comerciale, în condițiile art. 7 din lege, Fondul Proprietății de Stat va lua în considerare opțiunile exprimate și avizul comisiei menționat în art. 4 lit. c), cu condiția ca acestea să fie atașate la raportul de evaluare.

(3) În procesul de vânzare contra numerar a acțiunilor societăților comerciale prestatoare de servicii pentru agricultură, se va acorda, în condițiile legii, preferință opțiunilor producătorilor agricoli ori ale asociațiilor acestora.

(4) Capitalul social al societății comerciale modificat ca efect al aplicării prezentelor norme, va fi comunicat Agenției Naționale pentru Privatizare, de către Fondul Proprietății de Stat și Fondurile Proprietății Private, până la data de 31 decembrie 1995.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
pentru trim. IV/1995 în cursul anului

	— lei —
	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

	Tarif pentru 1995 — lei —	
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social, în temeiul H.G. nr. 26/1992	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau, după caz, cu dispoziție sau ordin de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.

